

תניא יומי

עלון מס' 33

ב"ה ז' י"ג מנחם אב התשע"ג

עלון שבועי ללימוד התניא היומי

אז מה למדנו השבוע?

השבוע לומדים מסימן ג' עד אמצע סימן ה' באגרת הקודש (החלק הרביעי בתניא)

סימן ג' - צדקה כשריון

באגרת זו מבאר את המעלה שבמצוות הצדקה. מביא דרשת רז"ל (רבותינו זכרונם לברכה) על הפסוק "וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו" (ישעי' נ"ט, י"ז), מטרת השריון היא להגן על הלוחם, אך כדי שהשריון יהיה גמיש ולא יקשה על הלוחם הוא עשוי מחתיכות רבות וקטנות בדוגמת קשקשים. כל החתיכות מצטרפות יחד ויוצרות מגן על גוף הלוחם. כך גם בנוגע למצוות הצדקה, כל הפרוטות שנותנים לצדקה מצטרפות לחשבון אחד גדול.

ומבאר את מעלת הצדקה גם על פי החסידות. כל המצוות ממשיכות אור מקיף (אור בדרגה נעלית ביותר) על נשמת האדם, אור המהווה לבוש לנשמה, דרכו הנשמה תוכל ליהנות מזיו השכינה בגן עדן. על זה אומרת המשנה כי אין שכר למצוות בעולם הזה, כיוון שהשכר הוא כל כך נעלה ולא יכול להתגלות בעולם הזה, אלא רק בעולם הבא.

אך על מצוות הצדקה נאמר כי מלבד השכר בעולם הבא יש גם 'פירות' בעולם הזה, כלומר חלק מאותו 'אור' נעלה חודר לנשמה גם כמו שהיא בעולם הזה. במצב כזה עלולה להיות 'יניקה לחיצונים', 'האור' עלול להגיע למקומות הלא נכונים. לכך יש צורך בהמשכה נוספת של 'אור' שימנע את 'יניקת החיצונים'. לכן צדקה משולה לשריון, שיש בו גם נקבים (אפשרות של חדירת האור על מנת לאפשר שכר בעולם הזה, אבל ממילא יש גם אפשרות ל'יניקת החיצונים') וגם קשקשים (שמירה שהאור לא יגיע למקומות הלא נכונים).

ממשיך לבאר את חציו השני של הפסוק "וכובע ישועה בראשו". ישועה מלשון "וישע (=ויפנה) ה' אל הבל ומנחתו", כלומר, 'כובע ישועה' מלמד שהקב"ה פונה אלינו וממשיך לנו את אור נעלה על ידי מצוות הצדקה.

סימן ד' - צדקה ופנימיות הלב

באגרת זו מבאר מעלה נוספת במצוות הצדקה, עליה נאמר שהיא גואלת את ישראל. בלב ישנן שתי דרגות -

חיצוניות הלב ופנימיות הלב. בחיצוניות הלב קיימים הרגשות המגיעים מהתבוננות בגדולת השם, בפנימיות הלב היא נקודה פנימית שלמעלה מטעם ודעת, למעלה מהתבוננות. זהו שנאמר "לך אמר ליבי בקשו פני את פניך השם אבקש" (תהילים כ"ז, ח'), את פנימיות הלב. לא כל אדם זוכה לגלות את נקודת פנימיות הלב, כי כשאדם מונח בתאוות וענייני העולם הזה נקודת זו היא בגלות, היא מכוסה ולא מורגשת.

כיסוי זה הוא נקרא 'ערלת הלב', וכשם שיש להסיר את הערלה בברית מילה כך יש להסיר את ערלת הלב כמו שנאמר "ומלתם את ערלת לבבכם" (פרשת עקב י', ט"ז). כמו שבברית יש שתי פעולות מילה ופריעה, שהם הסרת הערלה הגסה והדקה, כך גם במילה הרוחנית יש להסיר הן את התאוות הגסות והן את התאוות הדקות. הציווי "ומלתם את ערלת לבבכם" מתייחס בעיקר לתאוות הגסות, כיוון שלהסיר לבד את התאוות הדקות זהו דבר הקשה על האדם ויתבצע בעיקר על ידי הקב"ה בביאת המשיח אז נאמר "ומל השם אלוֹקֵיךְ את לבבך" (פרשת ניצבים ל', ו). כיום אפשר להרגיש זאת רק לזמן קצר, על ידי עבודת התפילה מעומק הלב, וגם אז זה מגיע בבחינת מתנה, למעלה מהדעת.

ובנוסף על האדם לעשות פעולה להסיר את קליפה הדקה והיא על ידי מתן צדקה. כשאדם נותן ממנונו, בפרט כאשר אין לו מסה לתת וחוסך מצרכיו הבסיסיים כדי לתת, הוא בעצם נותן מפנימיות הלב, כיוון שכאשר עבד להרוויח את הממון, עשה זאת עם נקודת פנימיות הלב. כאשר נותן מאותו ממון לצדקה, הוא פודה את נקודת פנימיות הלב מהגלות בה הייתה.

לפי זה ניתן להבין את הדיוק בפסוק "צדק לפניו יהלך" (תהלים פ"ה, י"ד), לכאורה היה צריך לומר צדק לפניו ילך, יהלך משמעו שהצדק מוליך משהו נוסף. אלא שפירוש הפסוק הוא שעל ידי צדקה (צדק) האדם מוליך (יהלך) את פנימיות הלב להשם (לפניו). עניין זה נפעל בעיקר בצדקה שניתנת לאנשים ועניינים הנמצאים בארץ ישראל, כיוון ששם ה' בהתגלות כמו שכתוב על ארץ ישראל "תמיד עיני השם אלוֹקֵיךְ בה" (עקב י"א, י"ב).

סימן ה' - יופיע במלואו בעלון הבא בע"ה

אל תוך התניא

סימן ג'

שכר מצוות בהאי עלמא ליכא

האדמו"ר הראשון מגור, בעל חידושי הרי"מ, נסע פעם בכרכרה עם יהודי מתבולל שהיה עשיר גדול. פנה אליו היהודי ואמר "רבי, כתוב בקריאת שמע והיה אם שמוע... ונתתי מטר ארצכם בעתו, כלומר שהתורה מבטיחה שכר בעולם הזה על קיום מצוות, ומצד שני כתוב גם השמרו לכם... ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה, כלומר שהתורה מבטיחה עונש בעולם הזה על עבירות. והנה אני עובר עבירות ולא חסר לי כלום..." ענה לו הרבי "אני מבין מדברך שפעם הייתי קורא קריאת שמע". "בוודאי" ענה לו. "אם כך דע לך" המשיך הרבי "שכל הכסף שתרוויח בעולם לא מתקרב לשכר שמגיע לך על קריאת שמע אחת".

והוא ירדת האור והשפע דש"ע נהורין שבזוהר הקדוש

ש"ע נהורין הוא אור שלמעלה מעשר הספירות של עולם האצילות. הש' מרמז על בחינת חב"ד, ג' המוחין כפי שהם בדרגה של מאות ($3 \times 100 = 300$ - בגימטריה ש'), והע' מרמז על ז' המידות כפי שכל אחת כלולה מעשר ($7 \times 10 = 70$ בגימטריה ע').

זרע צדקות מצמיח ישועות

צדקה מביאה את עניין הישועות, שיהיו צמיחה וגילוי מבחינת ישועה מהאור של ש"ע נהורין.

סימן ד'

מל ולא פרע כאילו לא מל

הדין בברית מילה הוא שאם נעשתה רק מילה ללא פריעה אז כאילו שלא נעשתה מילה כלל. כך גם לגבי הברית מילה הרוחנית, אם האדם הסיר רק את התאוות הגסות ולא את התאוות הדקות אז כאילו לא עשה ברית מילה כלל.

ולכן משיח בא בהיסח הדעת

ביאת המשיח היא גילוי נקודת פנימיות הלב בכל יהודי ויהודי. כפי שהוסבר נקודה זו היא למעלה מטעם ודעת, ולכן גם הגילוי של נקודה זו היא בהיסח הדעת, זהו שביאת משיח היא בהיסח הדעת.

זה גם כן לשון 'פריעה' עניין פריעת חוב

על ידי 'פריעה' הסרת התאוות הדקות, האדם פורע את החוב שלו. כיוון שהיה מונח בתאוות, היה מחויב ומשועבד לחיצונים שמשלו על נקודת פנימיות לבבו, וכשסר מהתאוות, ביטל את החוב.

תענוג באלוקות

מרגלא בפומיא (היה רגיל על לשונו) של הרב החסיד ר' הלל מפאריטש ז"ל: אילו ידעו כל בעלי התאוות את גודל התענוג והטוב טעם שיש בענייני אלוקות, שיכולים להגיע אליו על ידי לימוד החסידות ובפרט על ידי התניא קדישא, היו זונחים את כל תאוותיהם ורודפים אך ורק אחרי התניא קדישא".

(מתוך הספר התניא קדישא וכוחו האלוקי עמוד 55, בשם הרב חיים אברהם דוכמן, ששמע מסבו ר' מרדכי יואל)

בלימוד התניא משוחחים עם אדמו"ר הזקן

כשלומדים תניא פירושו שמשוחחים עם אדמו"ר הזקן מכיוון שהוא הכתיב והכניס את עצמו בספר התניא.

(תורת שלום עמוד 56, הרבי הרש"ב)

יו"ל ע"י "אחדות ישראל בהפצת המעיינות" (ע"ר) לע"נ הרה"ח ר' משה בן יוסף חיים חיזקיהו ז"ל
להקדשות 054-9770959 | עריכה: נדב כהן, כל הזכויות שמורות

לקבלת העלון מדי שבוע שילחו את המילה "הרשמה" למייל:
tanyavideoart@gmail.com

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד